

[Statsministeren.]

hvis den skulle komme, og hvis den skulle ramme dansk territorium, vil forløbe. Vi regner ikke med, at der i en mulig ny krig vil blive anvendt kernevåben, således som den ærede ordfører for forespørgerne forudsatte, men vi regner med, at der i en ny krig muligvis vil blive anvendt sådanne våben, og det vil være uforvarligt ikke at træffe rimelige forholdsregler til at begrænse de tab i menneskeliv og materielle værdier, som er muligt selv i en krig, hvor de kraftigste våben eventuelt måtte blive bragt i anvendelse.

Jeg håber, at jeg også med disse bemærkninger har besvaret noget af den kritik og de spørgsmål, der har været fremme med hensyn til pjecens almindelige indhold og baggrunden for pjecen. Der har i denne forbindelse også været fremsat en lang række udtalelser og åbne breve i pressen, breve, jeg altid modtager dagen efter, de har stået i pressen — jeg har sidst set et åbent brev fra civilingeniør Niels Munk Plum i Information i mandags. Jeg vil gerne yderligere anføre, at det vil være uforvarligt at basere vor beredskabsplanlægning på alt for konkrete forudsætninger. Det er langt mere realistisk at tage de mange muligheder i betragtning og derefter gøre det bedst mulige.

Om selve folkepjecens indhold vil jeg gerne fremhæve, at den ikke, som det synes at fremgå af den ærede forespørgers bemærkninger, er en enkelt mands værk eller enkeltes. Den er resultat af et arbejde, hvor en lang række myndigheder har været inddraget. Redaktionen er forestået af det særlige udvalg for pressens beredskab, som blev nedsat for halvandet år siden. Det er således ikke civilforsvarsstyrelsen, som har affattet pjecen — det var det, det ærede medlem nærmest gav udtryk for — men civilforsvarsstyrelsen har selvfølgelig på omfattende måde deltaget i arbejdet.

En ikke uvæsentlig del af kritikken retter sig imod, at ikke endnu flere har haft lejlighed til at afgive en udtalelse. Man har

navnlig i forbindelse med vejledningen med hensyn til indretning af beskyttelsesrum kritiseret, at ikke den fysiologiske viden- skab og andre er blevet spurgt, men at man alene har baseret sig på de erfaringer, som er indvundet i udlandet. Den højtærede indenrigsminister vil nærmere komme ind på disse problemer, men jeg vil gerne mere almindeligt anføre, at det fra udlandet fore- liggende materiale, baseret også på kon- krete forsøg, er så fyldigt og så nyt, at det ikke er urimeligt, at det er anvendt som grundlag for pjecen og for den af civilfor- svarsstyrelsen udsendte pjece om beskyt- telsesrum, som det ærede medlem også kom ind på. Også på mangfoldige andre områder nyttiggør man jo her i landet forsknings- resultater fra udlandet — det er et af de positive resultater af det stadig mere for- grenede internationale samarbejde.

Om enkelthederne i pjecen og de forholds- regler, som pjecen giver anvisning på, vil jeg gerne have lov til til slut at citere, hvad professor Brandt Rehberg sagde på det møde, hvor pjecen blev præsenteret. Pro- fessor Brandt Rehberg har øjensynlig for- udset nogle af de reaktioner, der ville komme i befolkningen. Han sagde, hvis jeg må tillade mig et citat:

„Det er så let at prøve på at latterlig- gøre sådanne enkle råd som at kaste sig ned i en grøft og dække øjnene. Så let hånligt at sige: som om man kunne beskytte sig mod en atombombe på denne måde. Nej, det kan man selvfølgelig ikke, men det kan under visse omstændigheder betyde liv eller død, om man gør det eller ej.“

Det eksempel, professor Brandt Rehberg anførte fra Nagasaki, er ret talende. Nogle personer, der havde overlevet Hiroshima, stod et par dage efter i Nagasaki og for- klarede omkringstående, hvad de skulle gøre, hvis de så et stort glimt på himlen. I det samme kom glimt, og mange af dem, der fulgte de simple råd, reddede livet.

Pjecen har måttet holde sig til enkle råd, og pjecen har ikke kunnet gå ind på om-